

A  ı k k a r a

Hâyatı, kayalı, hakka dayalı dergi

7 sayı 21 Eylül 2018

AŞIK ÖMER

Halit YILDIRIM

Osman Gazi TURAÇ

Hüseyin BARAK

Meral KEFAL

Laedri

Alaedri

Rabia BARIŞ

Mehmet PEKTAŞ

Gülizar KARANAR

Kısmet KEVEN

PİRE DESTANI

ÂŞIK ÖMER

Hey gaziler bir seyrana uğradım,
Söylenecek dinlenecek hal değil.
Dokuz kişi bir pireyi kovalar,
Ardı sıra erilecek hal değil.

Mutaflar hep derildiler şaştlar,
Gördüler et hamalları kaçtlar,
Ayağına yüz çift manda koştular,
Gövdesi çok çekilecek hal değil.

Gelir iken karşı tuttum bacağın,
Düşüremedim pirenin kalçağın,
Vardı yıktı bir fıkara ocağın,
Elli yılda yapılacak hal değil.

Bakın pire bize ne hal işledi,
Düşüp önüme at gibi kişnedi,
Anı gördüm topuğumu dişledi,
Zorlu gidi tutulacak hal değil.

Bakın hele şu pirenin işine,
Henüz girmiş elli sekiz yaşına,
Topuz ile gül eyledim başına,
Kemikleri kırılacak hal değil.

Uyur iken banladı da uyandım,
Kollarım sıvadım karşı dayandım,
Ocaklara düşüp küle boyandım,
Dahi gözüm açılacak hal değil.

Aşık Ömer eder bunu söylerim,
Aşk elinden dünü günü inlerim,
Durmayıp pirenin medhin eylerim,
Akıl varıp inanacak hal değil.

AVCININ BOŞ İTİ

Halit YILDIRIM

Bir avcının boş iti aza olmuş muhtara,
Avare itten gelmiş hemen köye muhtıra.

“Tavuklar salınacak, kangallar bağlanacak,
Tüm kangalların gözü, kulağı dağlanacak.

Kapıları kapatmak yasaktır bundan sonra,
Kim kapısın kapata, vurula elli sopa!

Asayiş bana ait, sorula her şey benden.”
Çakallar ve tilkiler sevinir buna dünden.

Bir kargaşa bir tufan karışmış köy bir anda,
Bir yanda kurtlar gezer, kargalar öbür yanda.

Birbirine girivermiş at iziyle it izi,
Sözü fazla uzatıp usandırmayım sizi.

Bizim azgın it dalmış muhtara bile derken,
Zavallı adamcağız bir akşam yemek yerken.

Yaka paça canını çok zor kurtarmış itten,
Koşup sıkılmış avcının boğazını hiddetten.

Konu komşu araya girip ayırmış hemen,
Avcı sormuş muhtara sana ne yaptım da ben?

Geldin saldırdın bana, deli misin be adam!
Nedir benim günahım söyle nedir ki hatam?

Muhtar: “Madem bu itin yaramazdı da” demiş,
Neden başıma bela ettin be Avcı Memiş?

Avcı: “Bana mı sordun boş itimi tutarken,
Aklın nerdeydi köyü birbirine katarken!

Sen de akıl olsaydı boş gezen avareyi,
İşe yarasa eğer salar mıydı sahibi,

Diye düşünmez misin be akılsız muhtarım!
Dinle aç kulağın sana olsun ihtarım.

Ava gitse avı yer, avlarımı ürkütür,
Her vakit yatar uyur, olmadık yerde ürür.

Ben atmışım kapıya yal bile vermemişim,
Tembel mazarrat diye it bile görmemişim.

Sen aslını sormadan niye tuttun bu iti,
Koca köyün başına bela ettin bu iti?

İti bile seçmekten aciz ahmak muhtar,
Akıyla iş görmeyen kuru derede batar.

Sonuçta it de olsa iş ehline verilir,
Keramet bekliyorsan o kâmilde görülür.

İte tasma gerekir başıboş bırakılmaz,
İtin burnu önemli ensesine bakılmaz.

BAHRİ

Eski zaman hikayesi*

Osman Gazi TURAÇ

Gülbahara sonbaharda vurulmuştu Bahri. Bahri'nin böyle gafil avlanacağını kimse tahmin edemezdi. Futbol oynamaktan, karikatür çizmekten, ders çalışmaktan aklına sevmek, sevdalanmak mı geliyordu. Babası “Yüksek bir mevki makama gelsin.” diye üzerinde titriyordu. Bahri, babasını kırmadı. Hatırı sayılır bir üniversite bitirdi sonunda. Herkes onun Dışişleri Bakanlığında çalışmaya başladığının düşünüyormeye başladığı sırada, Bahri de hiçbir numara yoktu. “Adam” olmanın diploma almakla alakalı olmadığını biliyordu. Ama bunu bir türlü babasına anlatamıyordu..

Devlete sırtını dayamayı düşünmeyen Bahri'nin bu durumu, ailesini rahatsız ediyordu. Memlekete her gelişinde “Ne zaman işe başlıyorsun? Seni boşuna mı okuttuk?” gibi sorulara muhatap ola ola cinnet getirmemek için İstanbul'dan dönmüyordu. Bir süre yayınevlerinden çalıştı, işportacılık yaptı. İstanbul her gün biraz daha “ulu” şehirlilikten çıkıyor, sulu kozmapolit bir şehir olmak için her sabah biraz daha kirleniyor, şehirle birlikte insanlar da kirleniyordu. Kaçmanın yollarını aradı. Sonunda çareyi askere gitmekte buldu. Askerlikte bile ailesinin baskısı sürüyor “Bari bir devlet dairesine girmiyorsan, orduda kal.” diyorlardı. Ordu da devletin bir kapısı değil miydi? Subay olmak her babanın, ananın gururlanacağı bir meslekti. Üstelik genç kızlar böyle dalyan gibi teymene biterlerdi. Bahri öyle de yapmadı. Herkesin umdukları yanlarına kaldı.

Askerlik bitmiş, İstanbul'dan tiksinişmiş, memlekete gelmişti. İşportacılıktan kalma ticaret bilgisiyle şehrin işlek bir caddesinde küçük çapta bir giyim mağazası açtı. Sloganı “Marka değil kalite” idi. Gerçekten de sattığı mallar isim yapmış birçok ünlü markadan daha iyiydi. Hangi mallar gider, hangileri elde kalır, bütün bunları en ince ayrıntılarına kadar hesaplıyor, ona göre mal getiriyordu. Ticaretin içine fazla grip de kaybolmak istemiyordu. Tezgâhtarlar mal sahipleriymiş sanki. Bahri İstanbul'dan getiriyor, tezgâhtarlar da tutturabildiği fiyattan kafalarına göre takılıyorlardı. Mağaza her geçen gün müşterilerle dolup taşıyor, Bahri her geçen gün yeni dostluklar kuruyordu. Dost edindiği insanların çoğu daha önce tanıdığı insanlardı. Bir gün aklı esip alacak defterini açtığında, dostu zannettiği arkadaşlarının zamanında ödenmeyen borçları ve tezgâhtarların kendi arkadaşlarına kıyaklarını da görünce ipin ucunun iyice kaçtığını fark etti. Tezgâhtarlarına bundan sonra herkese borca vermemelerini, vereceklerinden de kendisinin haberdar edilmesini söyledi. İstanbul'dan her dönüşünde tereklerdeki malların bir hafta içinde eksilmeye başladığını geç de olsa fark etti sonunda. Demek ki hala borca verme işi devam ediyordu.

Gülbahar iki yıllık bir yüksekokulda okuyordu. Bahri'yi dükkânının kapısında vurmuştu. Bu yara Bahri'yi günlerce kıvrandırdı. Bahri vurulduğunu söylediğinde arkadaşı Turaç, önceleri pek ciddiye almadı onu. Günlerce Gülbahar'ı aradılar. Birkaç yanlış teşhisten sonra buldular. Bahri de vurulmayacak, vurulunmayacak delikanlı değildi hani. Boy bir seksen beş, kilo seksen beş. Eh saçları da hafif kıvrıkcık, kaşlar bozdoğan kanadı. Kafasının arkasındaki kutsal çıkıntı da artı hanesine yazıldığında Türk ırkının bütün karakteristik özelliklerini taşımakta. Tam Kürşat adına layık olan bir insana Bahri adını koymak olacak iş değildi doğrusu. Bahri ne demek? Kuş demek. Kuşa benzer neresi var. Kendisi dahi bilmiyordu isminin manasını. Cengiz, Attila, Afşin, Yağmur, Kürşat, Sançar, Alparslan gibi öz be öz Türk isimlerini albız mı almıştı? İnsan geçmişini hele de tarihini bilmeli değil miydi? Araplarda nesep âlimleri varmış. Emin Oktay'ın tarihini okuya okuya insan ancak bu kadar bilgileniyor herhalde. Altan Deliorman'ın tarihi okutulmaya başladıktan sonra insanlar yavaş yavaş kendi tarihlerini öğrenmeye başladılar.

Günlerce Selcen'i aradı Kürşat. Bulamadı. Obanın ileri gelen çayıtlarını bu iş için görevlendirdi. Selcen'in ne izine ne de tozuna ulaşabildiler. Gelen çayıt boynunu bükerek “Bulamadık Kürşat Ağam” diyerek diz yıkıp onu selamlayıp gitti. Üstte gök çökmemiş, altta yer yarılmamıştı. Albız mı almıştı yoksa Selcen'i? Kürşat hırçınlaşmıştı. Keşke karabudundan bir çeri olsaydı. Kürşat'ın vurulduğunu duyan Yağmur, hizmetkârları dinlemeyip yeldir yepelek Kürşat'ın çadırına daldı. Yağmur hiç bu kadar sinirli olmamıştı:

-“Hayırdır Yağmur Bey, ne oldu? Oba mı basıldı, Çinli karı hakani mı zehirledi? Bu soluk soluğa gelişin hayra alamet değil. Otur hele biraz soluklan, bir yamçı kımız iç, toparla kendini.”

-“Ne kımızı bre Kürşat Ağam ne kımızı! İçmeden dellenmişim. Halk bizden ne bekliyor biz nelerle uğraşıyoruz. Selcen diye birisine vurulmuşsun, oba senin yaran ile çalkalanıyor. Hakan Çinli yosmaya teslim olmuş, bir dediğini iki ettirmiyor. Başımızda büyük felaketler dolaşırken, sen kalkmışsın yeni yetmeler gibi bir kıza vuruluyorsun.” Kürşat utanmıştı. Haklısın Yağmur dercesine borkünü çıkarıp önüne koydu.

Mevsim sonbahardı. Kürşat yavaş yavaş arkadaşlarını örgütlemeye başlamış ama Yamtar'ı gözü hiç tutmamıştı. Yamtar da Yamtar'dı. Bir tokluyu tek başına yer, bir tuluk pekmezi içer, iri bir ayıyı sol eli ile

yıkardı. Kısacası ayının evcilleştirilmişiydi. Yamtar'ın kımız aşırı düşkünlüğü ilerde başlarına iş açabilirdi.

Av bayramı şöleni başlayacaktı. Kürşat, Selcenden umudunu kesmişti. "Herhalde gördüğüm olsa olsa bir periydi. İnsan olsaydı, obayı didik didik arattım, civar obalara adam gönderdim, bir tanıyan çıkardı." diye yanıldığına kanaat getirdi. Davullar vuruluyor, kopuzlar çalıyor, yırcılar en güzel yırlarını söylemek için işaret bekliyorlardı. Hakandan bir işareti ile şölen başlıyor.

Civar obalardan iyi ok atanlar, at sürenler, güreşenler, hakanın otağının önünde gösterilere başlamışlardı. İlk gün at yarışları, cirit müsabakaları yapıldı. İkinci gün ilk defa obalar arası resmi müsabaka olarak öküz dalağından şişirilmiş topla depik topu karşılaşması yapılacaktı. Müsabakanın özel kurallarını da söylemeden geçemeyeceğim sayın okuyucu. Meselâ topu kasti olarak elle tutan oyuncu, yüzü Hakan'dan tarafa döndürülür ve poposuna bir depik yerdı. Depik yemeye razı olmayan oyuncu, oyundan affını istedi. Kaleciler de aynı şekilde kasti olarak topa ayakları ile vurduklarında aynı cezaya çarptırılırlardı.

Kopuzlar çalıyor, yırcılar boğazlarını yırtasıya nağmeler döktürürken kımız küplerinin biri geliyor diğeri gidiyor, yeni yetme erkekler toraşan kızlarla kurt dansı yapıyorlardı. Öğleden sonra güreş müsabakaları başladı. Başta Yamtar'ın karşısına rakip çıkmadı. Deste ve başaltı bittikten sonra cazgır bir daha Yamtar'la güreşecek adam bulmak için bağırdı. Kimseden ses çıkmadığı bir anda Kürşat ortaya atıldı. Halk şaşkınlık içinde Yamtar'a ve Kürşat'a bakıyordu. Yamtar, Kürşat'ın üç kat ağırlığındaydı. Yamtar Kürşat'ın güreşmek için meydana çıkmasına bir türlü akıl erdiremedi. Kafası allak bullak oldu. Sağa sola bir göz attıktan sonra Kürşat'ın yanına sokularak:

- "İtin olayım Kürşat ağam, bir yerin incinir, ikimiz de başımıza iş açarız."

- "Gevezelik etmeyi bırak ulan ayı. Gören de seni bayağı yiğit sanıyor. Göster bakalım marifetlerini." diyip Yamtar'a yüklendi Kürşat."

Yamtar ister istemez pasif güreşmek zorundaydı. Daha doğrusu ağası ile güreşmek istemiyordu. Böyle olunca seyirciler tarafından yuhalanmaya başladı, bu da Yamtar'ın kulaklarından solumasına yetti de arttı. Yamtar sinirlendi, Kürşat biraz daha hırslandı. Kürşat, Yamtar'ın belini iki eliyle kavramıştı. Ayının beli neredeyse iri bir çınar gövdesi kadardı. Kürşat gücüne güvenip sırtının üstüne atıp Yamtar'ı kündeğe getirmek istiyordu. Ama Yamtar yerinden kıpırdamıyordu. Kürşat'ın yorulmasını bekliyordu. Kürşat son bir hamle daha yapıp Yamtar'ın ayaklarını dört parmak yerden kesmişti ki "Of anam belim!" dedi kısık bir sesle. Yamtar yıkılacak gibi olan Kürşat'ı tuttu:

- "Gurbanın olam Kürşat Ağam belini mi hırttırdık?"

- "Çaktırmadan yık işte ulan ayı, bizi rezil mi etmek istiyorsun?"

- "Aman Kürşat ağam herkes beni yıkacağına inanıyor!"

- "Ula gatrın doğurduğu, yık da belimin hırtığının farkına kimse varmasın."

Kürşat acı içinde kıvranıp dururken, Yamtar usulcamana Kürşat'ın göbeğini güneşe getirdi. Güreşe henüz teşrif eden Yağmur, ortalığa bağırdı çağırdı:

- "İnsan biraz insafılı olur, ayı ile kurt yavrusu boğuşturulur mu? Bu hangi törede var? Siz ne yaptığınızı zannediyorsunuz diyerek köpürüyordu. Yamtar, Kürşat'ı kucağına almış çadıra doğru götürüyordu.

- "Kürşat Ağam bu ayı ile güreşe tutuşmak akli kımızla içmek demek, ne yaptın nettin böyle?" dedi.

Yamtar yarı suçlu yarı kibirli bir şekilde:

- "Kendisi istedi." dedi. Yağmur:

- "Ula ayı oğlu ayı, birbirinize denk misiniz? Karnını deştirmeden çeneni kapa."

Yamtar Kürşat'ı çadırın önüne getirene kadar Yağmur'dan poposunun üstüne yediği depiğin haddini hesabını unuttu. Kürşat'ı yere bıraktı. At gibi soluyarak 'hımmm' etti. Kürşat'ın beli korkulacak gibi değildi. Yağmur, bir müddet acıyan yerlerini taze yağ ile ovaladı. Gün batarken Kürşat'ın sızısı dinmişti. Gece boyunca son planları üzerinde tartıştılar. Bayramdan bir hafta sonra Çin sarayını basacaklardı. Kürşat bu arada Selcen'i tamamen unutmuş, baskını en ince ayrıntılarına kadar eksiksiz olarak gerçekleştirme üzerinde kafa yoruyordu.

Av bayramının son günü ok atımları yapılacak ertesi günde ava çıkılacaktı. Önce çocuklar, arkasından yeni yetme erkekler ve toraşan kızlar, derken sıra beylere gelmişti. Kimisi bir elmayı, kimisi yumurtayı tek atışta vuruyordu. Sıra Kürşat'a geldiğinde dört parmağının arasına yerleştirdiği okları itinalı bir şekilde gerdi, hedef bir tahta üzerindeki Göktürk alfabesiydi. Kürşat nefesini tutup okları fıldırdı. Oklar hedefe doğru giderken peşlerine iki ok daha takıldı. Kürşat'ın okları gidiyor arkasından iki ok kovalıyordu. Kürşat'ın okları S E L C harflerine isabet etti. Peşinden gelen iki ok ise E N harflerine mihlandı. Kürşat her atışında T Ü R K harflerini mutlaka vururdu. Yağmur şaşkınlığını gizlemeyerek:

- "Kürşat ağam hedef tahtasına SELCEN yazdın." dedi.

Kürşat gözlerine inanamayarak:

- "Yahu Yağmur ben dört ok atmıştım, bu altı ok da neyin nesi, sakın iki oku o atmasın?"

Yağmur arkaya dönüp baktığında, başı börtülü, ay parçası gibi at üstünde sağ elinde yay, meydanı seyreden Selcen'i görünce:

-“Kürşat Ağam, Kürşat Ağam, hele boynunu dönderde bir bak! Bu Selcen olmasın?” Kürşat gözlerini oğuşturdu. Turaç, Bahri'yi dürtükledi. Bahri:

-“De get la gafam bozuk.”

-“Vitrine bakan müşteriyle ilgilen.”

Bahri “Buyurun çeşitlerimiz içeride yakından bakın.” diyerek Gülbahar'ı ve arkadaşlarını dükkâna davet etti. Tezgâhtarlara kendisinin ilgileneneceğini ima etti. Bu sefer ok sıyırıp geçmemiş Bahri'nin tam kalbine saplanmıştı. Bahri'nin eli ayağına dolaşüyor, ucuz pahalı mutlaka bir şeyler satmak istiyordu. Keşke borca isteselerdi.

Yarıyıl tatili girmiş, Gülbahar memlekete gitmişti. Bahri bir Cumartesi günü Serçe ile Turaç'ın yanına geldi:

-“Pardisonu al gideceğiz.”

-“Ula Bahri aklını yerine çek, bu kışta kıyamette Elbistan'a gidilmez.”

-“Gitmezsek ölürüm Turaç abi.”

Sevda adamı her yaşta kör eder dedikleri bu olsa gerek. Kanlıgeçit'i tırmanıp Gâvur Dağları'nın tepe noktası Aslanlibele gelince yiyecek bir şeyler aldılar. Turaç'ın gitmeye hiç niyeti yoktu. Gitmese Bahri onunla ömür boyu konuşmazdı. Gönüllü gönülsüz gitmekten başka ne yapabilirdi? Kahramanmaraş'a vardıklarında kar hafif hafif serpiştiriyordu. Taksi sahibi Bahri'nin eski arkadaşımış. Mısır'da Amerikan Üniversitesi'nde okuyormuş. Rakım yükseldikçe yolların yavaş yavaş buzlandığını birkaç kedigözü parçaladıktan sonra anlayabildiler. Serçe süratli değildi ama ne oldu ise bir anda oldu. Yavaşça girdiği virajdan kayarak bir taşın üzerine kondu. Tüy hafifliğinde arabadan indiler. Serçenin sağ tekeri boşa çıkmış, üzerine konduğu taş çatlamıştı. Bir arabaya atlayıp yakın bir köyden kamyon bulmaya gitti şoför. Serçeyi takla attırmadan yola çekeceklerdi. Çektiler. Yol yarı olmuştu. Turaç dönmek için dil dökecekti ki vazgeçti. Bahri bundan sonra tek başına dahi olsa yola devam ederdi. Ne çekme halatı, ne zincir. Üstelik kalın lastiklerle karda buzda yol almak akıl karı değildi. Gökşun'a sağ salım vardılar. Elbistan'a varıncaya kadar kayda değer olmayan birkaç kaza daha geçirdiler.

Sabah Gülbahar'la Bahri'nin buluşmasına tanık oldu Elbistan. İki âşık karın altında geyikleme muhabbeti geçiyor, iki keriz de dedektif gibi onların korumasından sorumluydu. Bahri Gülbahar'la on-onbeş dakika görüştü. Artık dönebilirlerdi. Altı saatlik yol, başa gelen bunca kaza bela, on-onbeş dakika içinmiş! Telefonda görüşemezler miydi? Görüşemezlerdi. Dünkü hava yumuşamış, yola çıktıklarında buzlar çözülmüştü. Turaç eve sağ salım vardığında doktora gideceğini söyledi. Şoför de ona katıldı. Bahri “Ben gitmeyi düşünmüyorum, kendi kendimi tekrar keşfettim.” dedi. Helal olsun Bahri'ye, kendi kendini keşfeden insana az rastlanır. Deli deliyi görünce değneğini saklar derler ya, Turaç bundan sonra temkinli olmalıydı.

Bahar geldi, Elbistan'dan döndüklerinde adadıkları kurbanı kesip dağa çıktılar. Elinizin artığı yediler içtiler, bir kötülük olmadı. İşler her gün biraz daha kötüye gidiyor, mağazanın terekleri yavaş yavaş boşalıyordu. Bahri canının sıkıntısından tezgâhtarları da şutladı. Borçluların çoğunu tanıyamıyordu. Tansu Çiller başa geçti. Beş Nisan'da açtığı paketle orta hallilerin ayağı, zayıf esnafların ve memurların beli kırıldı. Dostlarına kebab yediremiyor, tatlıcı Kemal'den ne tereyağlı baklava ne de Amerikan suyu ısmarlayabiliyordu. Durumunun iyi olduğu zamanlardaki gibi evin ihtiyaçlarını alıyordu. Almasa olmaz mıydı? Olmazdı. Bahri'nin evi aynı zamanda misafirlerin de pek sevdiği bir evdi. Mağazadaki malları yok pahasına satıp borçlarına yatırırdı. Piyasadaki alacaklarına güveniyordu, umduğu olmadı. Önceden ismini koyduğu Süleyman Berşan'ı oldu. Gelene niye geldin de denmezdi. Misafir sevilmese sevilmeydi.

Birgün Gülbahar'a bütün arkadaşlarını davet etmesini söyledi. Birkaç gün yetecek kadar öteberi aldı. Evin içinde iğne atsan yere düşmez, ev ev değil düğün evi olmuştu. Bahri bir taksi ile eve geldi. Misafirlerden özür dileyerek Süleyman Berşan'ı kontrol için götürmesi gerektiğini söyledi. Misafirler ne bulurlarsa atıştırmaya devam ediyorlardı. Terminale gelip İstanbul otobüsüne bindiler. Otobüs Toros Dağlarını tırmanmaya başladı. İki de susuyordu. Suskunluğunu radyo bozdu:

“Deryalarda yüzer bahri

Doldur ver içeyim zehri

Zalım gurbet elin kahrı

Ya çekilir ya çekilmez”

Bahri'nin gözleri bulutlandı. Berşan'ın yüzüne yağmur tanesi düştü. Gülbahar Bahri'nin omuzuna yaslanmış uyuyordu.

*Muhtemelen 1993 yılında yazılmış bir Osmaniye hikayesi

SİVRİSİNEK DESTANI -1-

Hüseyin BARAK

Cibinlik aşkı

Cibinliğimi ruzigar yırttı dostlarım
Çeltik tarlasından kopan ruzigar
Bu ruzigar yüzünden uykular yarım
Bu ruzigar yüzünden karabasanlar

O asma dalları o nar o kavak
Hımhım mızımız gezerken aylak aylak
Yerini tutmaz kor ateşte yanmak
Ruzigarsız geçen geceler kadar

Cibinlik aşkının aşkı

Ben geldim geleli ısırır sinek
Ya ben bu hayatı anlamıyorum
Ya hayat şut ister benden endirekt
Olmuyor direktten dönüyor şutum
Ben geldim geleli ısırır sinek

Bir sinek bilirim bir iğnesini
Biri damar damar kanımı emer
Birinde biçerim gök ekinini
Ne çoluk ne çocuk aklıma düşer
Bir sinek bilirim bir iğnesini

İyi ki bebekken korumuş annem
Kutsal sözler sürmüş her tarafıma
O dem yoksunmuş sinekler iğneden
Kırmış iğnesini kutsal fırtına
İyi ki bebekken korumuş annem

İyi ki bilmiyor sivrisinekler
Can sıkmayı cibinlik arkasından
Gitsin sinekler gelsin kelebekler
Birine gül birine Yunanistan
İyi ki bilmiyor sivrisinekler

Cibinlikleri kursaydınız dostlar
Rüzgâr çıkar sivrisinek kaçardı
Şimdi ne cibinlik ne de rüzgâr var
Sinekten kaçmaktan kolay ne vardı
Cibinlikleri kursaydınız dostlar

AÇIKKARA TV (Evlenmek İstiyorum)

Meral KEFAL

MERAL KEFAL: Ben Meral Kefal, Evlenmek İstiyorum Programı'na hoş geldiniz. AçıkEvlnekara TV ekranlarından herkese merhaba. İlk programımızda stüdyodaki konuklarımızı tanıyacağız. Nasıl bir eş istediklerini öğreneceğiz. Mikrofonu elden ele dolaştıralım, lütfen. İzleyicilerimize bir uyarıda bulunmak istiyorum. AçıkKara, söylenmeyeni bilir, akıldan geçenleri okur. Konuklarımızın söylediklerini değil akıllarından geçenleri duyacaksınız. Sakın şaşırmayın!

AYÇA: Merhaba sevgili izleyiciler ben 23 yaşındayım. Buraya ajanstan geldim. Bölüm başı para alacağım. Hiçbir talibini beğenme dediler bana. Ama şöyle aklıma yatan birisi olursa evet diyeceğim. Eş adayında aradığım özellikler, bir defa cüzdanı dolu olsun. Evi, arabası mutlaka olsun. Akıllı kıt olsun. Ben rahat yönetebileyim. Tipi, huyu, suyu çok önemli değil. İpler benim elimde olduktan sonra problem olmaz.

AYHAN: 40 yaşındayım, bekâırım. Eş adayında aradığım tek özellik var nefes alsın yeter.

GÜLTEN: 29 yaşındayım. Benim derdim koca falan değil, ben ünlü olmak istiyorum. Kim çıkarsa çıksın karşıma, reddedeceğim. Kaçan kovalanıyor bu programlarda. Amacım, dizilerde, reklam filmlerinde oynamak.

İLKER: Ben 32 yaşındayım. Şimdiye kadar hiçbir işte dikiş tutturamadım. Son umudum zengin bir kadınla evlenip hayatımı kurtarmak. Üzerimdeki kıyafetleri bile borç harç aldım. Genç, yaşlı, dul fark etmez, parası olsun yeter.

YEŞİM: Ben aşk arıyorum, aşk. Aşk evliliği yapmak istiyorum. Şimdiye kadar aradığım aşkı bulamadım. Kim bilir belki burada bulurum. Aradığım özellikler, bana değer versin, beni çok ama çok sevsin, bana şiirler yazsın, küçük sürprizler yapsın. Her akşam eve elinde çiçekle gelsin. Bana kahvaltı hazırlasın. Ev işlerinde bana yardım etsin. Beraber sinemaya gidelim. Sahilde çekirdek çitleyelim. Başka bir şey istemiyorum.

SELİM: Merhabalar ben 27 yaşındayım. Ajanstan geldim. Bize burada geçirdiğimiz her gün için para ödüyorlar. Ne kadar uzun kalırsam o kadar iyi, anlayacağınız. Evlilik düşünmüyorum. Sevgilim var. Burada olduğumu biliyor. Sevgilimle de evlilik düşünmüyorum. Hayatımı yaşıyorum. 40 yaşına doğru belki evlilik düşünebilirim. Bu programda bir süre takılacağız. Zengin çocuğu rolündeyim. Villada oturmuşum, milyonluk bir arabam, lüks bir yatırım varmış.

ALİYE: Yaşım 38'e geldi. Hala kısmetimi bulamadım. Annem her gün başımın etini yiyor. "Evde kaldın, senin yaşlılarının çocukları askere gitti." diyor. En sonunda annemin zoruyla buraya geldim. Hobilerim, uyumak, gündüzleri kadın programları, akşamları dizi izlemek. Eş adayında aradığım özelliklere gelince, annem "Gözünü aç, her hıyarım var diyene bir avuç tuz alıp koşma." dedi. Ben pek bir şey anlamadım ama taliplerime buradan sesleniyorum, hıyarını getiren tuzunu da getirsin. Bizim evdeki tuza göz dikmesin.

ERDİNÇ: Üniversiteyi altı sene önce bitirdim. Öğretmenim. Yaşım oldu 28. Atanmaktan umudumu kestim. Evlensem evi geçindirecek bir gelirim yok. Akrabaların dedikodularından bıktım. Bayramda, seyranda bile arayıp sormayan akrabalar, atama sonuçları açıklanınca telefon ediyorlar, benim atanıp atanmadığımı soruyorlar. Memlekette çok bunaldım. İnternette gezerken programın başvuru formunu gördüm. Başvurdum. Kabul edilince kafam dağılsın diye geldim. İki, üç gündür buradayız. Bize iyi bakıyorlar. Otelde kalıyoruz. Yeme içme şirketten. Akşamları KPSS'ye hazırlanıyorum. Atanınca kadar burada kalabilirim. Eş adayında aradığım özelliklere gelince, onu atandıktan sonra düşüneceğim.

EMEL: Şimdiye kadar hep kocalarım sayesinde geçindim. 4 defa evlendim. 4'ü de yaşlıydı, evlendikten birkaç sene sonra öldüler. Bu sayede epey mal mülk edindim. Yine öyle bir kısmet çıkarsa hayır demem. Eş adayında aradığım özellikler, bir ayağı çukurda olsun, iki ayağı çukurda olursa veya ölüm döşeginde olursa daha makbule geçer. Parası pulu olsun, yatları, katları olsun. Çoru çocuğu olmazsa harika olur. Çoru çocuğu olsa da önemli değil, ölmeden önce bütün mal varlığını üzerime geçirecek kadar yaşasın yeter. Şu yan taraftaki dede fena değil aslında ama onda ölecek göz yok.

MÜFİT: Ben Almanya'dan emekliyim hanım sizlere ömür. Çoru çocuğu everdik. 40'ından sonra azanı tenesir paklar demişler ama ben 40'ın üstüne bir 40 daha devirdim. 80'inden sonra tenesir de paklamaz ancak yeni bir evlilik paklar diye buraya geldim. Konuya, komşuya, eşe, dosta bir yıldır söylüyorum, beni everin diye. Bana bunak muamelesi yapıyorlar. Çok şükür sağlığım sıhhatim yerinde. Sizin dergideki Sağır Sultan Macunları'ndan yiyorum her gün. Her bir yerim sapaşğlam. Dimdik ayaktayım. Bilmem anlatabildim mi? Eş adayında aradığım özellik dersenez, benimle evlenmeyi kabul etsin yeter. Ona bir miktar para, bir de daire verebilirim. Fakat televizyonda her gün dolandırıcılık haberleri görü-

yorum. Ölmeden zırnık koklatmam, ne çocuklara ne de kadınlara.

MERAL KEFAL: Evet sevgili seyirciler, konuklarımızı tanıdık. Programımızın reklamı bir haftadır ekranlarda. Bu reklamlarda konuklarımızı görüp onlara talip olanlar var. Şimdi Ayhan Bey'in bir talibi varmış.

AYHAN: Vuhhahaa!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey buyurun sizi buraya alayım. Paravanı indirelim lütfen. Şimdi de Ayhan Bey'in talibi, Zehra Hanım geliyor. Alkışlarınızla.

ZEHRA: Merhaba.

MERAL KEFAL: Hoş geldiniz.

ZEHRA: Hoş bulduk.

MERAL KEFAL: Ayhan Bey'i ekranda görüp beğendiniz. Sizi Ayhan Bey'in neyi etkiledi?

ZEHRA: Neyini beğeneceğim ayol bu yarmanın. Ben sırf ekrana çıkmak için geldim.

MERAL KEFAL: Kendinizi biraz tanıtır mısınız? Burada 35 yaşındayım bekârım, hayatımın erkeğini arıyorum demişsiniz.

ZEHRA: 50 yaşındayım. Üç evlilik yaptım. Ev işlerinden anlamam. Öğlene kadar yan gelir yatarım. Koca parası yemeye bayılırım. Giyime, kuşamıma, makyaja, eğlenceye para harcamayı severim.

MERAL KEFAL: Ayhan Bey, Zehra Hanım'a sormak istediğiniz bir şey var mı?

AYHAN: Yok yok!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey, lütfen paravanı sallamayın, heyecanlı olduğunuzu biliyorum. Birazdan açacağız paravanı. Zehra Hanım sizin sormak istediğiniz bir şey var mı?

ZEHRA: Benim de soracağım bir şey yok. Laf olsun diye sorayım ama. Nasılsınız Ayhan Bey?

AYHAN: Yanıyorum!!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey, lütfen oturun yerinize. Paravanı da sallamayın.

ZEHRA: Eş adayında aradığınız en önemli özellik nedir?

AYHAN: Kadın olması.

MERAL KEFAL: Paravanı açalım isterseniz.

AYHAN: Aç aç!

MERAL KEFAL: Paravan açılıyor.

ZEHRA: Merhaba.

AYHAN: Karrımı!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey, bırakın Zehra Hanım'ın elini. Buyurun oturun. Güvenlik bir yardım edebilir mi?

AYHAN: Tamam tamam.

MERAL KEFAL: Zehra Hanım, Ayhan Bey, ekranda görüldüğü gibi mi?

ZEHRA: Ekranda görüldüğünden daha tipsiz!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey Zehra Hanım'ı nasıl buldunuz?

AYHAN: Uuu! Dayanamayacağım artık hadi evlenelim.

MERAL KEFAL: Bir çay içmek ister misiniz?

AYHAN: İçelim içelim!

ZEHRA: Meral Hanım ben maalesef beyefendiden elektrik alamadım. Müsaade ederseniz burada kalıp taliplerimi beklemek istiyorum.

MERAL KEFAL: Ayhan Bey sizin için üzgünüm.

AYHAN: Seninle içelim Meralciğim!

MERAL KEFAL: Ayhan Bey durun oturun lütfen! Ayhan Bey size söylüyorum. Bu formata uygun değil. Bırakın beni Ayhan Bey! Reklama girelim. Güvenlik, güvenliiik!

Devam edecek.

SENİN PEŞİNDE

Alaedri

Gönlüm tazı oldu senin peşinde
Sense peşin peşin harcadın beni
Nasıl koşar ise tazı yazıda
Sen de beni öyle turaya attın
Yine de dik düştüm ayak ucuna

Tavşan uykusuna yattım aylarca
Avuçlarım kaşındı merhem sürmedin
Mermerden katı acılara alıştım
Saçların bir joker kırbacı oldu
Yüzümde derin yalnızlık kaldı

Düşlerimde hayaller kurup
Acının damına bir beyaz bayrak
Dikmek için kirpiğini aradım
Kaşların dar oldu ama ölmedim

Yolumu yitirdim yolsuz kaldım
Susadım pınarlar kurudu o gün
O gündür bu gündür derdim katlandı
Derdimi dermeye kimse gelmedi

Alaedri ne söylese az gelir
Sivri sinek kaşıntıma az gelir
Seni bir sonbaharda fena sevmişim
Sen benden kaçtıkça güz gelir
Seni sevmek için ömrüm az gelir
Sen yeter ki aç kollarını
Celfin tavuk olur bir gün kaz gelir

ÇEK GİT

Laedri

Gadasını aldığım sürmeli karı
Nasıl da tez geçtik kışı baharı
Doyunca yemedim bir sömek darı
Aklımla aramı açtırma çek git

Hasretinden deli danaya döndüm
Sıcaklar bastırdı iyice sündüm
Peri kaçtı şeytan atına bindim
Ayrılık şarabı içirme çek git

Geceleri sarılırım yastığa
Gündüzleri saldırırım bastığa
Kim yan bakar senin gibi fıstığa
Karnını satırla deştirme çek git

Zaten canım sıkkın başım belada
Saatlerce düşünürüm helada
Dönüp bakmam paraya da pula da
Tutup ortalığa saçtırma çek git

Laedri derdini suya yazmadan
Uzak durur artık belden kazmadan
Tor tosun gibi her gün azmadan
Çayırı çimeni biçirme çek git

ŞAKIR ABİ'NİN DERT KÖŞESİ

Kıymetli okuyucular, büyük umutlarla üç kuruşa yazar kadromuza kattığımız Şakir ŞÜKÜR maalesef yoğun çalışma temposuna ayak uyduramamıştır. İlk sayıdan itibaren izin isteyip durmaktadır. Yazar kadromuzdaki değerli yazarlarımızın moralini bozmaktadır. Çekip Çevirenle birkaç defa bu konu masaya yatırılmıştır. Kısmet Keven'in tatile çıkmasıyla birlikte Şakir Abi "Benim o karıdan ne eksigim var arkadaş!" diyerek Çekip Çeviren'in kapısını çalmıştır. Çekip Çeviren özetle "Şakir Abi, yaz geçti eylül ayında nereye tatile gideceksin, otur oturduğun yerde." demiştir. Şakir Abi özetle, "Ben ömrümde tatilde bizim köyden başka yere gitmedim. Bizim köy kışın çamurdan, yazın sinekten çekilmez olur. Eylül ayı tam mevsimi. Bir gidip geleyim anamın elini öpeyim. Gelecek ay bomba gibi gelirim." demiştir. Çekip Çeviren elini masaya vurarak "Olmaz!" deyince Şakir Abi bir anda parlayıp ayağa kalmış "Heeyt ulan baba Deli Şakir derler!" deyip Çekip Çevirenin üzerine yürümüştür. Dergi çalışanları olay büyümeden yetişmiştir. Sonunda Şakir Abi izni koparmış ve abimizin dergide 2 ayda bir yazmasına karar verilmiştir. Böylece kendisinden daha uzun süre istifade edebilmeyi umuyoruz.

Açikkara Ekibi

ŞU TELEFON

Rabia BARIŞ

Hasretleri kavuşturur,
Avuçları ovuşturur,
Harçlıkları savuşturur,
Şu telefon şu telefon.

Cebimizde servi revan,
Elimizden düşmez bir an,
Başköşe de nazlı duran,
Şu telefon şu telefon.

Söker alır paraları,
Açar evde araları,
Derin eder yaraları,
Şu telefon şu telefon.

Faturası yüklü gelir,
İnternet-e ekli gelir,
Kullanırız haklı gelir,
Şu telefon şu telefon.

Gayrı onsuz yapamayız,
Telli mektup yazamayız,
Olmazsa, yaşayamayız,
Şu telefon şu telefon.

Sağımızda solumuzda,
Elimizde kolumuzda,
Borçmuş gibi boynumuzda,
Şu telefon şu telefon.

Görüntülü süslü püslü,
Bazen sessiz bazen sesli,
Elden düşmez göz kafesli,
Şu telefon şu telefon.
Bazen nimet, bazen külfet,
Girdi kana ilelebet,
Vazgeçilmez bir şey elbet,
Şu telefon şu telefon.

Vergisi çok algısı çok,
Geliri yok gideri çok,
Marifeti hüneri çok,
Şu telefon şu telefon.

İ Y İ L A N

-Şair aranıyor-

Büyük bir firma tarafından yakında Kısmet Sakızları'nın üretimine başlanacaktır. Kısmet Sakızları'nın reklam yüzü dergimizin kraliçesi, ünlü Hastrolog Kısmet KEVİN Hanımefendi olacaktır. Sakızların içine yazılacak şiirlerin ihalesi Açikkara Organizasyon tarafından alınmıştır.

Aranan şartlar:

Şair, gayet üretken olmalı, asla tekrara düşmemelidir.

Esnek çalışma saatlerine uyum sağlayabilmeli, günün her saatinde dörtlük yazabilmelidir.

Yazılan her 20 dörtlük için 1 TL ödenecektir. Vezin hatası yapılan dörtlükler için ödeme yapılmaz.

Çalışmak isteyen şairler, CV'leri ile başvurabilirler.

Başvuranlar sınava alınacak, 1 saat içerisinde en fazla dörtlük yazan şair işe alınacaktır.

Müracaat: Açikkara Organizasyon

İ Y İ L A N

-Bir şair daha aranıyor-

Fuar Ada Gazinosu sosyetik tavernasında aşk, kadın ve içki mevzuunda davet edildiği masalarda şiir söyleyebilecek bir şaire ihtiyaç vardır. Şair, fularını, gözlüğünü, piposunu kendisi getirecektir. Servis, yemek ve sigorta vardır. Ücret kabiliyete göre verilecektir.

Müracaatlar şahsen yapılacak olup posta ve internet yoluyla yapılan başvurular değerlendirilmeye alınmayacaktır. Bu konuda ısrarcı olunmaması önemle rica olunur.

Müracaat: Yukarıdakiyle aynı

BAHŞİŞ

Mehmet PEKTAŞ

Hasta elinde bir demet çiçek, bir kutu çikolata ve bir hediye paketiyle doktorun odasına daldı. Elindekileri doktorun kucağına bıraktı. Doktor ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordu. Hasta sürekli gözlerini kırpmıyor, ara sıra dudaklarının sol tarafını oynatıyor, bir taraftan da eliyle cebini karıştırıyordu. Sağına soluna bakındıktan sonra:

-“Nerde nerde hani nerde?” diye heyecanla sordu. Doktor, hastanın hareketlerine anlam veremiyordu. Şaşkın şaşkın:

-“Ne nerde?” dedi. Hasta:

-“Bahşiş kutusu, tip box da olur.” dedi. Doktor hastanın söylediğinden bir şey anlamadı:

-“Anlamadım, bahşiş kutusunu ne yapacaksın?” dedi. Hasta karıştırıp durduğu cebinden 20 lira çıkarıp:

-“Bahşiş vereceğim.” dedi. Doktor:

-“Burada bahşiş kutusu yok.” deyince, hasta bir anda masasının üzerine çıkıp doktorun üzerine atıldı. Parayı doktorun cebine sokmaya çalıştı, doktorsa parayı almamak için direniyordu. Doktor hastayla başa çıkamayınca, pes etti. Doktorun yaka cebine parayı sokan hasta kan ter içinde kalmıştı, sandalyeye çöktü, derin bir oh çekti:

-“Şimdi rahatladım.” Doktor yakasını topladı, kravatını düzeltti. Hasta birden doktora doğru dönüp

-“Bu arada hediye paketinin içerisinde değişim kartı var. Beden denk gelmezse değiştirirsiniz.” dedi. Doktor, kızgınlığını belli etmemeye çalışarak sordu:

-“Tamam, tamam. Anlat bakalım şikâyetin nedir?”

-“Anlatayım doktor bey.”

-“Ben bahşişinizi vermiş miydim?”

-“Verdin kardeşim, verdin.”

-“Oh iyi unuturum unuturum...”

-“Anlat!”

-“En başından mı anlatayım, ortasından mı, yoksa sonundan mı?”

-“En başından başla kardeşim en başından!” Hasta hızlı hızlı anlatmaya başladı.

-“Efendim, her şey eşimle tanıştıktan sonra başladı. İlk defa yemeğe çıkacaktık. Lüks bir yerden rezervasyon yaptırdım. Güzel bir çiçek aldım, buluşmaya gittim. Her şey gayet iyiydi. Birbirimizden etkilenmiştik. Müstakbel eşim gitme vaktinin geldiğini söyledi. Ben garsondan hesabı istedim. Garson, benim önüme küçük bir kutu getirdi. Kutunun içerisindeki adisyonu görünce ağızım açık kaldı. Yediğimiz birkaç parça şey 120 lira tutmuş. Ben hava olsun diye kutunun içine 200 lira koydum. Kutu demişken ben sizin çikolatayı vermiş miydim?

-“Verdin kardeşim verdin. Bak burada.”

-“Aman o çok önemli, unuttum diye korktum bir an. Ne diyordum ben?”

-“Garsonun getirdiği kutuya 200 TL koymuştun.”

-“Evet evet, garson kutuyu alıp gitti. Bir süre sonra geri getirdi. Kutunun içerisinde para üstü ve fiş vardı. Garson kutuyu önüme bıraktı ama baş ucumdan ayrılmadı. Ben para üstünü almak için elimi kutuya attım. Müstakbel eşim, “Aa para üstünü bahşiş olarak bırakmayacak mısınız? Ne kadar ayıp!” dedi. Ben o anda heyecandan “Bozukları alıp bütün para koyacaktım.” dedim. Para üstünü alamadığım gibi cebimden 100 lira daha çıkarıp kutunun içerisine bıraktım. Garson sevinçten dört köşe oldu. Bizi uğurlarken neredeyse eğilmekten yere kapaklanacaktı: “Yine bekleriz efendim.” diyordu sürekli. İçimden “Çok beklersin.” dedim. O gün öyle geldi geçti.

Bir hafta sora tekrar buluştuk. Buluşmadan önce yine bir çiçek yaptırdım. Geçen haftaki gibi bir hata yapmak istemiyordum. Saatlerce o park senin, bu park benim dolandık durduk. En sonunda müstakbel eşim: “Ben çok yoruldu, bir yerlere oturup bir şeyler içsek...” dedi. Oturacak bir yer ararken camında “Kahve bizden, fal sizden” yazan bir kafe gördüm. Kedi olalı bir fare tutmuştum. Beleş kahve içmek için sevgilimi buraya oturttum. Kahve geldi, içtik. Bir falcı kadın masaları dolaşıyordu. Kahvelerimiz bitince bizim de yanımıza geldi. Fincanın sağına soluna baktı:

-“Abe güzel kızım senin için kabarmış, üç vakte kadar bir aber alacaksın be ya.” dedi. Sevgilim hemen atladı:

-“Ne haberi abla?” Falcı:

-“Üç gün mü desem, üç afa mı desem, üç ay mı desem bilmem artıkın?” dedi. Sevgilim iyice meraklandı.

-“Ne görüyorsun abla söylesene?” dedi. Falcı bana dönüp:
-“Atasın bir sipali şugar çucuk.” dedi. Cebimden birkaç madeni para çıkarıp uzattım. Falcı:
-“Abe küpek bunu dilenciler bilem almaz. O parayı ben sana vereyim de sen bak benim falcazıma.”
deyip paraları bana attı. İster istemez 20 lira çıkarıp verdim. Falcı bu defa:
-“Abe bak şurada ne var?” dedi. Sevgilim sanki fincanın içine düşecek. Kadın fincanın içini bana da gösterdi. Ben telveden başka bir şey göremedim. Sevgilim:
-“Ne gördün abla, çok merak ettim?” dedi. Kadın:
-“Süyerim süyerim ama atasın bir sipali daha kibar baro.” dedi. Bir 20’lik daha çıkardım. Kadın böyle diye diye beni soyup soğana çevirdi. iki fincan beleş kahveye elli fincan kahve parası ödemiş oldum. O gün de geldi geçti. Yav laf arasında sormayı unuttum. Ben size gömlek almıştım. Hediye paketi yaptırmıştım hatta. Onu size verdim mi?”
-“Verdin verdin. Devam et sen.”
-“Değiştirme kartı içerisinde. Büyük gelir küçük gelir kusura bakmayın.”
-“Tamam tamam.”
-“Nerde kalmıştık?”
-“Kahve içtiniz.”
-“İçtik. Her buluşmada bir şeyler içtik. Kahve içtik, çay içtik, çorba içtik. Her içtiğimiz şeye, her yediğimiz şeye bahşiş verdik. Her buluşmada çiçek. Doğum gününde altın, özel günlerde gümüş, güzel günlerde bronz, diğer günlerde bakır. Ben baktım olmuyor, bir an önce evleneyim bu kızla dedim. Evlenme teklifi için bir mekân ayarladım. Elemanlara bolca bahşiş verdim. Ben işaret verince ışıkları söndürdüler. Diz çöküp tektaşı çıkardım. Işıklar yandı. Garsonların ellerinde “Benimle evlenir misin?” yazısı... Bir taraftan müzik, bir taraftan konfetiler, maytaplar... Kız boynuma sarıldı, teklifimi kabul etti. Sıra geldi istemeye. İsteme demişken ben sizin bahşışı verdim değil mi?”
-“Verdin verdin.”
-“Vermediysem isteyin. Ben alışığım veririm. Ne diyordum ben yine unuttum?”
-“Kızı istemeye gidiyordunuz.”
-“Gidelim hemen gidelim. Ama önce çiçek, çikolata almak lazım. Çiçekçi ve çikolatacıyla ahbap olduk zaten. Bir telefonla siparişimi hazırlarlar. Kızın evine gittik geldik, gittik geldik, gittik geldik. Sonunda ‘verdik gitti’ dediler.”
-“Bitti mi?”
-“Biter mi? Yeni başladı. Yemeğe çağırdılar, anneye bluz, babaya gömlek, kız kardeşe ayakkabı, oğlan kardeşe pantolon, kıza elbise... Çiçek, çikolatayı sayma. Düğün gününü kararlaştırmaya gittik, yine aynı. Araya bayram girdi, yedi sülaleye hediyeler... Nihayet düğün günü geldi çattı. Ben bir şey soracaktım size?”
-“Çiçeğini, çikolatayı, hediyeni verdin kardeşim.”
-“Bahşiş?”
-“Bahşışı de verdin.”
-“Nerde kaldık?”
-“Düğündeyiz.”
-“Düğün günü gelini, gelinin enişini, cücüğünü, dıdısının dıdısını, falancasını, filancasını, bizim tarafta teyze, hala, yenge, görümce, elti, kuzen, yeğen kim varsa kuaföre götürdük. Onları kuaföre bıraktıktan sonra biz de amcaoğulları, teyzeoğulları, dayıoğulları, halaoğulları, seferoğulları, tellioğulları, dulkadiroğulları, candaroğulları, pancaroğulları, hısım akraba çocukları, komşu çocukları, onun bunun çocukları artık kim varsa erkek kuaförüne gittik. Normalde çıkacak hesabın on beş katı hesap çıktı. Çıktığı bir şey değil, berber beni tıraş edeceği sırada, “Makas kesmiyor.” dedi. Hayda! Ne yapacağız? Hemen elimi cebime atıp bir 50’lik çıkardım. Saç tıraşı bitti, bu defa da ustura kesmez. Bir 50’lik de usturaya. 10’ar lira çıraklara, 20’şer lira kalfalara, 50 lira ustaya, 100 lira berberler odasına... Ver Allah’ım ver! Ver Allah’ım ver!
-“Bağırma kardeşim, bağırma! Sakin sakin anlat.”
-“Tamam tamam. Tıraş olduktan sonra bayan kuaförüne koştum. Gelini vermiyor kuafördekiler. “Ne yapacağız?” dedim. “Bahşiş” dediler. Oradakilere de verdik. Elim cebime işte böyle sokup sokup çıkarıyorum. Elim yoruldu, kuafördekiler bitmedi. O gün bugündür böyle cebimi karıştırır dururum. Neyse sonunda gelini aldım. Doğruca babasının evine bıraktım. Bizim eve geldim. Amcaoğlu arabayı süsletmiş. Ben arabanın arkasına bindim. Konvoyla yola çıktık. Kız evine vardık. Gelinin dayısının oğulları kapıya dikilmiş, açmıyorlar. 20 verdim kabul etmediler, 30, 40, 50 derken, 100 liraya zor razı oldular. Binadan içeri girdim daire kapısında gelinin halaoğulları... Onlara da 100’er lira verdim. İçeri girdim. Gelini aldım, çıkarken baktım benim ayakkabılar yok. Gelinin amcaoğulları ayakkabıyı çalmışlar. Bulup geldiler.

200 lira da onlara verdim. Binadan çıkarken yine yolumuzu kesenler oldu. Onlara da bahşış verdim. Elimi aynen böyle cebime sokup sokup çıkarıyorum. Güç bela arabaya bindik. Yolda çor çocuk iki adıma bir önümüzü kesti, zarf vererek ilerledik. Düğün salonuna vardık. Bu defa da gelin arabasını süren bizim amcaoğlu kapıları kilitledi bizi arabadan çıkarmadı. Ona da 200 lira bahşış verdim. Önce dans arkasından oyna babam oyna. Davulcu dibime dibime gelip davulu delegecek gibi vuruyor. Amcaoğlu yanıma gelip affedersiniz “Hiç mi eşekte taşak görmedin amcaoğlu? Bahşış versene.” dedi. Hemen elimi cebime atıp davulcunun bahşışini verdim. Verdim vermesine ama davulcu beş dakikaya bir yanıma gelip vuruyor davula. Ver Allah’ım ver, ver Allah’ım ver!

-“Bağırma yahu bağırma!”

-“Pardon, pardon. Pasta kesilinceye kadar verdim de verdim. Pasta geldi. Bu defa pastacı bıçağı vermedi. Neymiş? Pastanın her katına para konulacaktı. Pastaya da bahşışini verdim. Pastadan sonra takı merasimine geçildi. Ama bir terslik vardı. İlk defa ben millete değil millet bana bahşış veriyordu. Takı takmaya gelenlere “Yok vallahi olmaz, ben size takacağım.” dedim. “Sen de bize takarsın, bu işler sırayla” dediler. Düğün bitti. Doğruca balayı için ayarladığımız otele gittik.

Bir görevli valizlerimizi odaya çıkardı. Çıkardı ama bir türlü gitmedi. O bana bakıyor ben ona. Sevgili karım:

-“Kocacım bahşış versene adama, bekliyor.” dedi. Elimi cebime atıp ona da bahşışini verdim. Günün son bahşışini yüz görümlüğü adı altında hanıma verdik.

O günden sonra sürekli bahşış veresim gelmeye başladı. Bakkala, manava, otobüse, dolmuşa... Bahşış vermediğim günler gözüme uyku girmez oldu. Verdikçe veresim geliyordu, verdikçe veresim geliyordu. Bir gün eve geldim ki sürpriz: karım hamile. Hemen elimi cebime atıp ona da bahşışini uzattım. “Beni bununla mı kandıracaksın.” dedi. 100 lirayı yırtıp attı, bana da küstü. Ertesi gün bir takı seti alıp geldim. “Teşekkür ederim kocacım.” diye boynuma sarıldı, barıştık. Karım hamilelikte, kaprisli mızımız bir şey oldu çıktı. Hiçbir şeyi beğenmiyor. İkiye bir canı bir şeyler çekiyor. “Yok, sen eskiden çiçek alırdın, hediye alırdın.” diyor. Aldım doktor bey, ne bulduysam aldım. Size de aldım. Aldım ama verdim mi?”

-“Verdin kardeşim.”

-“Emin misiniz? Aman bir yanlışlık olmasın?”

-“Eminim lan eminim!”

-“Çiçek?”

-“Verdin, işte bak burada duruyor.”

-“O zaman çikolatayı vermedim.”

-“Onu da verdin, işte o da burada.”

-“Hah bak şimdi hatırladım! Gömlek almıştım gömlek. Onu vermeyi unuttum.”

-“Onu da verdin.”

-“Değiştirme...”

-“Değiştirme kartı içinde. Bedeni uymazsa değiştiririm. Sen devam et. Eşin hamileydi.”

-“Evet hamileydi, doğurdu. Normal doğum bu arada. Önce eşim geldi. Sonra elinde bebekle hemşire. Kayınvalide de oradaydı. Hemşire çocuğu bıraktıktan sonra kayınvalide bana kaş göz işareti yapmaya başladı. Hemşireye de bahşış verilecekmiş. Verdim. Şu çocuğu bir kucağıma alayım, dedim. Çocuk ağlamaya başladı. Hemen anladım, bahşış istiyor. Elimi cebime attım, çocuğa para uzattım. Susmuyor. Parayı az buldu galiba dedim, tekrar elimi cebime attım. Yine ağlıyor, tekrar elimi cebime attım. 50, 100, 150, 200. Al şunu deyip parayı çocuğa vermeye çalıştım. Kayınvalide:

-“Napiyorsun damat ver şunu?” deyip çocuğu elimden aldı.

-“Yok illa bahşış vereceğim.” dedim.

-“Tamam ver bana, ben büyünce torunuma veririm.” dedi. Paraları aldı. Beni zorla dışarı çıkardılar. “Sen iyi değilsin, git bir doktora görün hazır hastaneye gelmişken.” dediler. Onların haberi yok, direkt buraya geldim sanıyorlar, ben önce çiçek, çikolata, hediye aldım ondan sonra buraya geldim. Geldim demişken ben size bahşışinizi vermiş miydim?”

-“Verdin dedim ya lan verdiiiiinn!”

-“Bir daha vereyim ne olacak ben alışkınım.” Hasta cebini karıştırmaya başladı. Doktor, yerinden fırladığı gibi hastayı sanldayeden kaldırdı, kapıya doğru ittirmeye başladı.

-“30 yıllık hekimim böyle hasta görmedim. Def ol şuradan def ol. Beni de hasta edeceksin def ool!” Hasta kapıdan çıkarken:

-“Çok teessüf ederim, böyle olmaz ki! Size derdimi anlatmaya geldim, insan hiç olmazsa şuraya bir bahşış kutusu koyar. Çok ayıp çok.” dedi. Doktor kapıyı hastanın yüzüne kapattı.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Okur Temsilcisi: Gülizar KARANAR

Melahat Meraklı / Kölün, Alamanya

Değerli yetkili, derginizi merakla takip ediyorum. Özellikle altıncı sayınızda bulunan Açıkara Yarışma Acansı başlıklı duyurunuz merakımı bir hayli celbetti. Ben roman yazmaya meraklı birisiyim. Gençliğimde Kerime Nadir ve Kemalettin Tuğcu'nun romanlarını okur bir hafta gözyaşı dökerdim. Ama hala o romanların sonunda kahramanların ahvalleri, akıbetleri ne oldu merak ederim. Hani merakımı mazur görün, ben de geçenlerde yazdığım bir romanımın müsveddeleri ile müracaat etsem bir el atar mısınız? Zira burada bizim bebeen edebiyat hocasına okuttum. Kiskançlıktan olacak "Sen iyisi mi hiç böyle şeyler yazma!" demez mi? Özellikle de Roman asıllı eleştirmenleri çok merak ettim? Hani benim romanla da ilgilenseler. Özellikle Harmandalı eklenirse çok memnuniyet olurum.

Okur Temsilcisi:

Romanınızı gönderirseniz merakınızı gideririz.

Şeref GOÇ / Şerefligoçhisar, Angara

Merhaba goçlar! Ben Angara'nın Şerefligoçhisar'dan Şeref Goç. Ben şikâyetçiyim gardaşım. Şu sizin Şakir Abi'ye ikidir yazıyom, bana heç dönüp bakmıyor. Yav ben Angara havalarının hastasıyım. Ulen o kadar göbel bant çıkariyo, türkü yapıyo. Varsa yoksa Dikmen, Ulus, Çankaya, Cebeci, Dört Yol... Şu bizim Goçhisar ne zaman türkülere girecek? Ha bir de giden sayıdaki ilaan sorusunu cevaplamamış, bi de göbellere sövmüş. Yav Şakir abi gosgoca yaşlı başlı adamsın, ne olur cevabı söyleyen? Ağzına mı yapışır? Ben b ile e şikkı arasında kaldım.

Okur Temsilcisi:

Şikâyetiniz değerlendirilmiş olup aynen Şakir Bey'e iletilmiştir.

Tanju Kibar / Adres belirtmemiş

Değerli dergi editörleri, derginizde belgesel ve bilimsel yazılara da yer vermeniz mümkün mü? Mesele Leblebi ağaçları hakkında bir belgesel yazılsa. Leblebi tohumu, fidanı nereden temin edilebilir? Burada bir Çorumlu var. Ayol söylemiyor kör olasıca.

Okur Temsilcisi:

Bu konu bizi aşar. Siz bunu bulunduğunuz yerdeki tarım müdürlüğüne ya da fidancılara bir sorun.

Sulhaddin Besler / Dadaşkent, Erzurum

Duyduğuma göre kaçan kurbanlıkları yakalamak için ekip ayarlıyormuşsunuz. Emşerim Ankara Nato Yolu'nda bizim oğlan kurbanlığı kaçırmış. Bir aydır peşindeyiz. En son Antalya sahillerinde turistlere saldırmış. Şimdi kulağında küpesi olmasa boş verecem. Ama küpeden hayvanın benim üzerinde olduğu anlaşılır boş yere ceza yemeyelim. Bu namussuzu bir ecnebi memleketine kaçmadan yakalarsanız söz onu kesip Açıkara ekibine ziyafet verecem. Besici Sulhaddin Besler

Okur Temsilcisi:

Talebiniz ilgili yerlere iletilmiştir. Arkadaşlar sizlerle irtibata geçecekler. Kurbanlığınız Simmental veya Montofon erkek dana ise, kapak atmışsa ve canlı olarak beş yüz kilonun üzerinde ise talebiniz değerlendirilecektir. Yerli danalar masrafı kurtarmıyormuş. Siz noterden bir taahhütname çıkarıp dergiye ulaştırdığınız anda ekipler hemen aramaya koyulacak. Kurbanlık yakalamak bizim işimiz. Siz merak etmeyin.

HASTROLOJİ

Kısmet KEVEN

Koç Burcu: Canınızın sıkıntısından bazen ne yapacağınız belli olmuyor. Sinir uçlarınızda iltihaplanmalar olabilir. Gevrek gevrek gülme alışkanlığınızı tez zamanda terketmeniz gerektiğini söyleyecek dosttan yoksunuz maalesef. Zaman zaman seksenlik dedelerin, ninelerin kulaklarına eğilip kimsenin duymayacağı şekilde: “Koç katımına kaç gün kaldı?” diye sormadan edemiyorsunuz. Bu huyunuz huyuzluk getirir.

Boa Burcu: Gücünüzü kuvvetinizi denemek için tatbikatlara başlayabilirsiniz. Yayımların azaldığından dem vuranlara da aldırmayın. Ham düvelerle tam düveleri karıştıracak kadar gözünüzü hırs bürümüş. Gerçek dünyanın içinde kendinize bir sanal dünya kurup nasibinizi uzaklarda aramaya çalışmayın. O, bir gün kapınızı çalabilir. Siz yeter ki kalbinizin kulağına ot tıkamayın.

İkizler Burcu: Karakterinize uymayan düşüncelerin kıskacında kalmışsınız. Devamlı armut yet, ağzım yut bedavacılığından kurtulmadığınız müddetçe incir gölgesinde yatan itlerin bitleriyle kaşınarak aşırırsınız. Bu son meyve yetirim sıcaklarından uzak durun. Kuşluktan sonra işiniz olmadığı müddetçe çarşıya çıkmayın. Çıkarırsanız da her ihtimale karşılık elbisenizi iyice dedeteleyin.

Yengeç Burcu: Benzinizin solgunluğunu dostlarınızdan yediğiniz darbelerden zannediyorsunuz. Kötü düşüncelerle meşgul olarak hayatı bayatlatmaya çalışıyorsunuz. Bayat ekmeğın sindirimi kolay olur ama gamlı hayatınızı damlı hayata çevirmek için de ayrıca çaba sarfetmeniz gerekir. Ucuz etten yahni yapıp sonra da mideniz ağrıyorsa bu kendi öngörüsüzlüğünüz yüzünden, bunu kabullenin kurtulun.

Aslan Burcu: Ara sıra gözlerinizin kızardığını zannediyorsanız bu sizin vehimlerinizden kaynaklanıyor olabilir. Nefsinizi tazı gibi koşturacağınıza onu teskin edici ya da sakinleştirici kelimelerle oyalamaya çalışın. Geceleri yalnızlığın kollarına uzandığınızda sakın ola hafifimtirak da olsa arabesk dinlemeyin. Şarkılardan fal tutun bu sizi rahatlatacaktır.

Başak Burcu: Ne zaman ektiğimi yolacağım diye kendinizi kentinizin dışına atarak başka bir şehre gitmeye çalışmayın. Yalnızlık sen nereye gidersen bir gölge gibi peşine takılır. Susa susa kelimelerin dilinizi yaralamasına müseade etmeyin. İçinizden geçenleri dışınıza aktarın, aktarın yolunu aktarmayın. Kendi derdinizin ilacı yine kendinizde. Kendinizi keşfetmenin zamanı geldi, geçiyor.

Terazi Burcu : Kafanızda tarttığınız her şeyi kalbinizle tartamazsınız. Ufuklara bakarak Orhan Gencebay'ın Akşam Güneşi parçasını hayal edeceğinize açın yutubu Akşam Güneşi yazın önünüze yüzlerce parça çıkar. Dinle babam dinle, dinle babam dinle. Sakın dinlerken de inleme moduna girmeyin. İçmeden sarhoş olmaya başlar evi dağıtabilirsiniz. Daraldığınız zaman bolca estağfirullah çekin.

Akrep Burcu : Kankanızla aranınızın açıklığı yüzünden banka oturarak hangi bankadan hangi teklifler sunuluyor diye vaktinizi gogulda harcamayın. Bankadan kanka olmaz. Gayeleri sana para satıp para kazanmak, yani kazı kazan gibi bir şey değil, eğil gönlüm artık eğil/ bu seninki sevda değil de değil. Başka türlü kuru yolum yaparlar, bu da seni Buda'ya sevkeder budalalaşırsın, Allah korusun.

Yay Burcu : Derin düşüncelere dalıp ince analizler yaparak hayatın tadından tuzundan uzak perhize devam etmekle kilolarınızdan kurtulacağınızı zannediyorsanız aldaniyorsunuz. Çelik gibi kaslarınız olsun istiyorsunuz ama zamanında fil gibi yemenizin cezasını şimdi çekiyorsunuz. Her gün iki öğün bulgur pilavı bir kase cacık, yiye de kendinize gelin acık.

Oğlak Burcu : Derdinize derman aramak için hâlâ tarım bakanından ferman bekliyorsanız aklınızla aranıza duvar örmeye başlamışsınız demektir. Ekonomik krizi bahane ederek cebimize kerizlenenlere üslubu dairesinde üç defa dıd dıd dıd dersiniz sinirleriniz biraz yatıştır, kendinize gelmeniz kolaylaşır, tekesi kokulardan da kurtulmuş olursunuz.

Kova Burcu : Hayellerinizi gerçekleştirmek için düğün düğün dolaşıp erik dalı gevrek havasıyla hem stresinizi atıp hem de sütre gerisinden bakarak sizi avlayacak bir avcı arama numaraları yaptığınızı tahmin ediyorum. Olur olmaz yerde hava atma huyunuzu da terk edin artık. Mihallıçık kaval havası tam sizin sitiliniz. Böylece bel ve sırt ağrılarınızdan kurtulursunuz.

Balık Burcu : Eylül ayı bir yılın haytalığını üzerinizden atacağınız tam bir sevda sezonu. Gönül yollarınızın yamalarını yapar, gerekirse yeni yollar açabilirsiniz açın, size karışan mı var! Bu aralarda sararan yapraklara bakarak aklınıza hüznü şarkılar da getirmeyin. Aşkın damarlarınızda yeniden gürül gürül akması için suda balık yan gider türküsü eşliğinde her akşam üzeri düz koşu yapmayı unutmayın.